

De kleine koningin

LANG GELEDEN WAS er weer een nieuwe Willem aan de beurt om koning te worden van ons land. Deze Willem was de zoon van Willem II en de kleinzoon van Willem I en daarom werd hij door iedereen Willem III genoemd. Koning Willem III trouwde met Sophie van Württemberg, een echte prinses. 'Lieve Sophie,' zei de koning, 'ik hoop dat we samen veel kinderen krijgen. Het zou fijn zijn als er een jongen bij was. Die noemen we Willem. Dan kan hij, als ik oud ben, koning worden van ons Nederland.' De koning en de koningin kregen drie kinderen. Het waren drie jongetjes. Willem en Sophie gaven de kinderen prachtige namen. Het eerste prinsje noemden ze: Willem Nicolaas Alexander Frederik Karel Hendrik. Het tweede prinsje noemden ze: Willem Frederik Maurits Alexander Hendrik Karel. Het derde prinsje noemden ze: Willem Alexander Karel Hendrik Frederik. Een van deze prinsen zou later koning Willem IV worden. Maar de koning en de koningin en de prinsen leefden niet lang en gelukkig. Koningin Sophie werd ernstig ziek en overleed. En één voor één stierven ook de drie prinsen. Koning Willem bleef alleen achter.

De koning begon oud te worden. Hij maakte zich zorgen over het land. Wie moest er later koning worden als de koning geen kinderen had? Op een dag ontmoette Willem in Duitsland een jonge prinses. Haar naam was Emma van Waldeck-Pyrmont. Emma had medelijden met de arme, eenzame koning en zei tegen hem: 'Ik wil graag met u trouwen.'

'Lieve Emma,' zei de koning. 'Dat is geweldig, want ik wil heel graag een kind dat later koning van Nederland kan worden.'

De koning en de prinses trouwden en kregen een prinsesje dat ze Wilhelmina noemden.

Wilhelmina was een vrolijk meisje. Ze was gek op haar vader. Ook al was hij een oude man, hij maakte altijd grapjes en hij hield van muziek. Hij verzong zelf liedjes met mooie muziek erbij. Soms konden de lakeien de koning en zijn dochttertje die liedjes horen zingen. En stiekem moesten ze lachen om de grapjes die de koning aan zijn dochttertje vertelde.

Toen Wilhelmina tien jaar was, gebeurde er iets verschrikkelijks. Haar vader werd ziek en stierf. Het prinsesje huilde tranen met tuiten. Wie moest er nu met haar spelen, zingen en grapjes maken? Veel tijd om verdrietig te zijn kreeg ze niet. De ministers stonden op de stoep van het paleis.

'Nu de koning dood is, moet er een nieuwe koning komen,' zeiden ze tegen Wilhelmina's moeder.

Het prinsesje luisterde stil.

'Maar helaas is er geen prinsje dat koning kan worden,' vervolgden de ministers. Ze keken naar Wilhelmina en schudden hun wijze hoofd. 'Wat is het toch jammer dat je geen jongen bent.'

Toen nam Wilhelmina's moeder het woord.

'Ik snap niet wat het probleem is.

Er is toch een prinsesje dat koningin kan worden?' 'Als het niet anders kan, dan moet het maar,' antwoordden de ministers met zure gezichten.

'Mama, ik ben pas tien!' riep Wilhelmina verbaasd uit.

'Ik zal je helpen,' zei moeder Emma. 'Net zo lang tot je groot genoeg bent om in je eentje koningin te zijn.'

Wilhelmina werd de jongste koningin die ons land ooit heeft gehad.

Voor spelen en zingen had ze niet veel tijd meer. Ze moest zo snel mogelijk leren om een echte koningin te zijn. Samen met haar moeder Emma maakte ze een rijtoer door het land. Ze maakte kennis met alle steden en dorpen. Langs de kant van de weg stonden mensen te zwaaien en te juichen. Het volk was blij dat het land een koningin had, ook al was het een meisje van tien.

Elke dag moest Wilhelmina van haar moeder vroeg opstaan. 'Een koningin moet hard werken,' zei moeder Emma dan. Maar terwijl ze aan het werk was, zong de kleine koningin vaak de liedjes die ze van haar vader de koning had geleerd en ze lachte stiekem om zijn grapjes.

En zo... is het echt gebeurd.

